

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
Са главног претреса од 13.априла 2011. године

Констатује се да су приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћници оштећених Славица Јовановић и Мустафа Радоњићи,
- браниоци, адвокати Крсто Бобот, адвокат који се јавља и за браниоца Горана Петронијевића, Шћепановић, Перовић, Радивојевић, Мршовић, Крстић и Борковић,
- оптужени Топлица Миладиновић, Богићевић Бобан, Брновић, Видоје Корићанин, Сокић Абдулах, Кастратовић Славиша, Вељко Корићанин, Цветковић Звонимир и Поповић Срећко.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо за данас, обавестио је бранилац Перовић Поповић Слађану и позвали смо сведоке Ђошовић Обрада и Ђуричић Крсту, сви су ту. Да позовемо прво Поповић Слађану, обзиром да смо јуче чули да има малу децу. Хоћете, молим вас, Слађану Поповић.

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, изволите, дођите овде. Хоћете да седите? Били сте код истражног судије 04.06.2010. године, тада сте дали личне податке, када сте рођени и тако даље, Ваша адреса. Да ли има неких измена у личним подацима?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, Ви сте тада чули против кога се води поступак и чули сте упозорење које ћу Вам сада поновити.

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину. Лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То сте разумели?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа, треба да положите заклетву и текст је ту испред Вас, па ћете наглас прочитати. Не морате да устајете, само морате гласно да прочитате.

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само још да Вас питам, Ви нисте ни са ким у сродству, али сте у неким посебним односима, је ли тако, у односу кумства са ким?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженим Вељком?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Са Видојем и са Вељком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са Видојем и са Вељком?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Слађана Поповић, са подацима као на записнику од 04.06.2010. године, упозорена, опоменућа, након што је положила заклетву, исказује да је у кумовским односима са оптуженим Корићанин Вељком и Видојем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, осим што сте у тим посебним односима, Ви знате и где су они живели, је ли тако и где су били током бомбардовања.

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били током бомбардовања?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: У селу Наклу код Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ту живите?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Да, живела сам ту до 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, да ли су ту били и Видоје и Вељко током бомбардовања?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Вељко је био, а Видоје је становао у Клини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био можда Вељко мобилисан или не?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не, колико ја знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то знате?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Па зато што смо ишли заједно на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви радили, то нам реците?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: У пећкој пивари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку радну обавезу, то нам мало испричајте, како је то било?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Морали смо да идемо сваки дан на посао, имали смо радну обавезу и путовали смо заједно, углавном заједно, сада да ли је то било сваки дан, не знам, не могу да се сетим сада тачно, али са комшијом смо путовали колима, јер превоз није радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вељко?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, да ли сте Ви ишли свакога дана, да ли сте одсуствовали са посла?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Знате како, била је радна обавеза, само оправдано смо могли да одсуствујемо са посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви конкретно, да ли сте одсуствовали?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Вељко, да ли знате то?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не знам, ја мислим да није ни он, јер радна обавеза је била и морали смо сви да долазимо на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми још, да ли је Ваша кућа близу њихове куће?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Па, близу, то је село као село, сада нисмо били баш кућа до куће, али смо били ту сви на окупу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се посећивали?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се посећивали?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Па јесмо, не сваки дан, али углавном јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли сте можда виђали и Видоја током бомбардовања?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не могу сада тачно да се сетим када, шта, како и колико, али виђала сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Видоје радио, да ли то знате?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Видоје је радио у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: У Клини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио да обиђе фамилију?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Па сада, вероватно јесте, не могу сада да се сетим тачно, али вероватно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, можда Вам је Вељко причао, то Вас питам, да му је дошао брат или тако нешто?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Мислим, прошло је дванаест година од тада, ја стварно, овај, ја да Вам сада кажем конкретно јесте или није, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу радили телефони?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не, нисмо имали телефоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали телефоне?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, да ли Вам је познато да је Видоје био повређен током бомбардовања?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Извините, нисам Вас чула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је био Видоје повређен током бомбардовања?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Да ли ми је познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли Вам је можда Вељко причао, обзиром на те, кажете, кумовске односе?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су можда били забринуте за његово стање или тако?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми, да ли Ви пролазите кроз село Ћушка или не?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Пут Пећ-Приштина је поред села Ћушка, није баш кроз село, али је поред ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се види село или куће?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Па, види се, види се, али је мало увучено унутра, баш село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, пруга када се иде од Пећи према Приштини, где је пруга, са леве или са десне стране?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Од Пећи ка Приштини? Пруга је са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве, добро. Реците ми, да ли сте можда видели неке запаљене куће у том селу?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или дим или тако нешто?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Нисам, не, било је, мислим оно ратно дејство, дешавало се, гореле су и српске и албанске куће, али сада тачно да Вам кажем, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми судимо за догађај у селу Ћушка.

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас зато питам, да ли сте ту у том селу видели запаљене куће и да се димило и тако нешто?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда неке колоне људи на путу?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте радили у пивари?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Радила сам на ваги, радник на ваги.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се правило тада пиво?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоци. Господине Перовићу, изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Везано само за долазак и одлазак са посла. Реците ми, да ли сте се Ви приликом доласка и одласка са посла, пријављивали некоме? Да ли сте имали обавезу да се јавите, упишете негде?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Па имали смо, када смо улазили у круг фабрике на портирници, било је портира и јављали смо се својим пословођама, они су водили евиденцију о нашем доласку на посао.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А да Вас питам, да ли сте Ви могли у току трајања бомбардовања, питам само за период бомбардовања, не претходно.

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Да, разумем.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли сте Ви добровољно, самоиницијативно могли да напустите своје радно место или круг фабрике?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не, морали смо само, ако је оправдан одлазак, пропусницу коју смо морали да имамо, али ја то нисам користила, тако да не знам коме сам, коме је то требало да се јави, коме да се обрати за то.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци? Господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, опет иста примедба као и јуче. Расправљамо о питањима која нису везана за оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате законске могућности да интервенишете, а не на тај начин.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: На који начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте, кажите, завршите, молим Вас.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, ја истичем да овде прелазимо преко оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се не секирајте, сведок се иначе не сећа ничега.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не, ни јуче се сведоци нису сећали ничега и због тога инсистирам на томе, да не саслушавате у вези оптужнице сведоке. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, господине Радивојевићу. Оптужени, да ли имате питања? Пуномоћници.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Судија, ја се извињавам због оног јуче, просто тренутак непажње па ми то промакне. Да ли сведок може да нам каже, на ком радном месту је у пивари радио оптужени Вељко Корићанин?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Он је радио у радионици на одржавању фабрике, мислим, столар је био.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли сте Ви били у истој радној јединици или у различитим?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Нисмо били у истој радној јединици.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте га сретали током радног времена?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Да, то је круг фабрике где смо се ми, ја када сам ишла на своје радно место, пролазила сам поред радионице где је он радио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите ми, које је радно време било?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Од 6 до 2.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, да ли сте икад чули за догађај у селу Ћушка у коме је убијено, у коме су убијени неки мештани тог села, Албанци?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Касније да и после, прошле године када је кренуло ово.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А када то касније мислите?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Пошто, то се десило у мају када је то било, значи после неколико дана, али то су све оне приче из народа, а шта се тачно десило, не знам. Тамо су били сукоби сваки дан, тако да нисмо знали ништа.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли можете то после неколико дана то што сте сазнали да нам кажете, макар онако најопштије како сте чули?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Знате шта, не могу да Вам кажем, зато што су то све оне приче из народа и мислили смо да су то сукоби између полиције и ОВК и ништа друго.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Више нема питања? Добро, рекли сте да сте видели да су неке куће изгореле, нека згаришта, код истражног судије, да сте видели згаришта?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Касније да, а то да су гореле, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том селу?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Па ту на том путу поред, значи не баш, пошто кажем мало је село унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још неко нешто да пита сведока? Ево пита тужилац, реците када сте видели та згаришта?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам читам, рекли сте.

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Касније, тог дана не, али касније, после дан, два, када смо пролазили туда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте рекли, не могу да се сетим тачно, добро. Да ли још неко има нешто да пита сведока, не? Да ли имате Ви још нешто да кажете?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазите из Београда?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неке трошкове?

СВЕДОК СЛАЂАНА ПОПОВИЋ: Не, само може за посао оправдање неко или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, то ћете само мало да сачекате, можете да останете овде и можете да пратите ток претреса или можете да се вратите у Службу за помоћ и подршку сведоцима, како хоћете. Да ли ћете моћи, молим Вас да позовете Ђошовић Обрада.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ви сте већ били овде код истражног судије прошле године у јуну, да ли се сећате?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши подаци у односу на Вашу адресу, датум рођења исти?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Јесте тачна је адреса коју сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте све дали, ништа се није променило?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Да, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, ништа не смете прећутати. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Значи ово Вам је сада упозорење које је предвиђено Законом, да морате да говорите истину и да на нека питања.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Ја сам дошао да кажем истину пред овим судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда, пре него што почнете да нам причате шта је било, прочитаћете текст заклетве, ту испред Вас, наглас, ако имате наочаре.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Морам да имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, унећемо сада ово у записник.

Сведок Обрад Ђошовић, са подацима као од 04.06.2010. године код истражног судије, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете Вељка Корићанина са којим сте радили, је ли тако?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете Вељка Корићанина и са њим сте радили?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Ја сам радио у машинској радионици у фабрици пива. Ја сам и донео књижицу да Вам дам на увид да се уверите да сам доле радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а на ком сте месту били?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Ја сам био на радном месту машинбравара, а завршио сам средњу машинску школу и Школу за високо квалификоване раднике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је радио Вељко?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вељко?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Вељко је радио у столарској радионици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми, одакле се знате, да ли сте Ви сви исто из Пећи, да ли знате одакле је он?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Он је из Накла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се виђали сваког дана?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Па, сваког дана да Вам кажем, ја сам дао изјаву пред истражним, јер је био истражни судија, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Ко је био, ја сам дао. Ако је то био петак и субота, онда ја нисам хтео да сведочим, јер не знам шта се ради суботом, јер суботом смо имали нерадну и недељу. Ако је то било после подне исто и то не

бих сведочио, ја сам то исто изјавио у овом суду. Ако је то био радни дан, пре подне, онда је то судија рекао да је то било пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Ја могу само да дам изјаву од понедељка до петка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте онда рекли код истражног судије, само нам поновите, да ли је био Вељко сваког дана?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Вељко Корићанин је радио са Спасојем Мартиновићем, са Чедомиром Церовићем, са Корићанин, овај стари, заборавим му име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трифун.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трифун.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Трифун, Трифун, они су радили у радионици, радили су палете за фабрику пива. Машина столарска се није гасила осам сати, јер је толика била потражња за пивом, а те палете су морале да се направе да би, овај, да Вам кажем, виљушкар да би могао да подигне брдо на камиону, да утовари пиво и он је цело време био у радионици столарској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сваког дана сте га виђали?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Сваког дана, осим петка, овај, осим суботе и недеље, е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви можда чули за неки догађај у селу Ћушка?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Да Вам кажем нешто, ја сам имао тешког болесника, мајку која ми је претучена у току рата. Она је била тешки болесник и ја да Вам кажем, ја сам само ишао, посао – кућа, јер ми је дете било мало, а жена ми је била на клиници у Београду и ја сам се бринуо о детету. Авиони иду, бомбардују, ја не знам каква ће будала путем да наиђе, да ли ће дете да ми угрози, а мајка је тежак болесник. Верујте да ја као да нисам живео у Пећи, да Вам кажем, најискреније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте имали посебну ситуацију. Тужиоче, да ли имате питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Имам ја, два питања као и код претходног сведока. Занима ме, да ли се приликом доласка и одласка на посао у пећкој пивари, да ли су радници, не конкретно Ви, него уопште радници, имали обавезу, а међу њима и Ви, да се јављате приликом доласка и одласка, да ли се то негде уписивало и ако јесте, где, коме и када?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Знате шта, Бранко Сајчић је био шеф обезбеђења и био је командир за цео ПИК, а ја у машинској радионици, нас је водио пословођа Гојко Булатовић. Он је уписивао нама дневнице. На основу чега би ми примили плате, ако није он уписивао, е то да Вам кажем.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала, и друго питање, да ли је запослени, питам сада само за период бомбардовања, да ли они који су остали да раде на радном месту у пивари током трајања бомбардовања, да ли су они могли

самостално, самоиницијативно и слободно да изађу са посла и напусте круг фабрике?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: То се није смело догодити, ја сам доле био председник Синдиката.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А што није смело?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Није смело, јер знате шта, само је могао директор да, ако је неки смртни случај, ја сам то и казао био, можда је постављено питање од стране адвоката, Радоњићи, ја сам, овај, казао да једино само могао је директор, ако је то смртни случај, али да изађе, ако би он изашао самовољно, он је одмах добијао отказ, секунд, нема ту бога да га спаси.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци да ли имају питања? Оптужени не, пуномоћници, не? Добро, да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Ја све што сам рекао, ја сам рекао пред овим судом и иза тога стојим док сам жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су Ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Ја сам платио, један је ишао колима, дао сам му 750,00 динара да ме доведе до Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: И одовуд ће исто бити толико, то је 1.500,00 динара сигурно, ни више, ни мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи, па му суд досуђује 1.500,00 динара за долазак из Крагујевца у Београд и за повратак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам, можете да останете и да пратите ток главног претреса или можете да идете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам хтео да Вам покажем нешто, донео сам и здравствену књижицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да упишемо и то да сте донели, морате да додате овде.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Ево и здравствена књижица, ево где је оверена у пивари, ето да имате као суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим сведок пре него што је напустио.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: И ово могу да Вам изјавим, водим Удружење «Завичај» петнаест хиљада чланова са Косова и Метохије, као председник Надзорног одбора. То су сви са Косова и Метохије, чланови, ево Вам легитимација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да унесемо ове податке.

Сведок пре него што је напустио заседање, предаје суду на увид радну књижицу, број 145/58 издата Народна Република Србија, Народни одбор општине Пећ у којој су уписани подаци о његовом запослењу, **па суд констатује** да је уписана пивара у Пећи, датум заснивања радног односа 12.09.1974. до 30.04.1992. године и од 01.05.1992. па надаље, није уписан престанак радног односа, а сведок је изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, напустили сте Косово?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напустили сте Косово?

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Па напустио сам Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да је напустио Косово, па није евидентиран престанак.

Сведоку се враћа радна књижица након увида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам.

СВЕДОК ОБРАД ЂОШОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђуричић Крсту ћемо позвати сада. Хвала Вам, довиђења.

СВЕДОК ЂУРИЧИЋ КРСТА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, Ђуричић Крста. Били сте код истражног судије 04. јуна 2010. године и дали податке своје. Да ли Вам је zgodније да седите?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је zgodније да седите?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Па може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите. Да ли има неке измене у Вашим личним подацима?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, добро. Ви сте позвани као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели ово упозорење које Вам је рекао истражни судија?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Да, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете, молим Вас, пре давања исказа, да прочитате текст заклетве који је ту испред Вас, наглас?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам.
СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Молим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Крста Ђуричић, са подацима као од 04.06.2010. године, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код истражног судије причали о томе да познајете Видоја Корићанина и да сте радили заједно.

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбаровања. Хоћете да нам испричате, где сте радили, да ли Вам је познато где је он живео, како је изгледао, Ваш рад у то време?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Ја сам радио у Полицијској станици Клина, био сам командир Полицијске станице, а Видоје Корићанин је био полицајац у Полицијској станици Клина, тако да сам га познавао више година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био ПП или обична полиција?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Говоримо о обичној полицији, значи ја сам био командир Полицијске станице, а он је био радник Полицијске станице Клина. Познавао сам га, значи, од 1993. године, отпириликe, значи од када сам ја радио у тој Полицијској станици, а мислим да је он раније био, јер ја када сам дошао ту, њега сам затекао у тој Полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где је живео у то доба?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Видоје Корићанин је живео једно време у селу Наклу општина Пећ, а у последњих, нисам сигуран, годину, две, можда, ту 1998.-1999. година, становао је у Клини, у улици Бора Вукмировића, не знам број и не знам тачно како се зове станодавац, приватно је становао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, током бомбардовања је био у Клини?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Да, у Клини у граду, значи у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио свакога дана?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај распоред? Да ли сте Ви правили распоред?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Да, дневни распоред рада сачињава командир полицијске станице и потписује га командир полицијске станице, а изузетно када је одсутан, има заменика или неког другог од старешина, и овај, дневни распоред се планира данас за сутра, значи данас се планира сутрашња активност, то је у неким редовним условима. Међутим, за време бомбардовања, односно ратног стања, више су важили, да кажем, неки други услови рада, јер нису биле редовне околности, тако да нису све активности ни могле да се, овај, испланирају, јер се у међувремену значи нешто много, много догађаја, много дешавања је било, значи дешавало се у међувремену, и ако је нешто планирано, да се не ради то, него да се ради нешто друго и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по колико су трајале те смене, на пример, када направите тај дневни распоред?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Па пазите, за време ратног стања, није било неких редовних смена, није било осмочасовног радног времена, него се радило, малтене, 24 сата, а подразумевам, значи не активног рада, али је значи уз све обавезе било 24 сата, значи што активног рада, што приправности, значи, углавном ми смо то третирали као 24-сатно радно време. Значи, стално је радник морао да буде, или у полицијској станици или на задатку, или да буде овај, најближе, значи, овај, у смештају, у приправности, да у сваком тренутку може да се позове да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте га позивали, на пример, телефонима, мобилним телефонима, радио-станицама?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Мобилних телефона је јако мало било, ја мислим да у том периоду није ни било сигнала, а овај, углавном телефонима или преко радио-станице за оне људе који су имали, овај, бре, на личном задужењу радиовезу, онда смо преко њега и рецимо, једног радника позовемо, не знам, станује у једном крају, он обавести остале и тако даље и онда групно, рецимо, дођу. То је неки најбржи вид, овај, бре, обавештавања отприлике био, био могућ у том времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли су Вам неки полицајци били повређени у некој акцији?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у то доба?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у то доба бомбардовања неки од полицајаца били повређени у некој од акција?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да, да, више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Видоје био повређен у некој од акција или овако?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Видоје није био повређиван, није био повређиван колико се ја сећам мислим да није био повређиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, чули смо за неку саобраћајну незгуду у којој је он имао повреду из те саобраћајне незгоде, па сад мене интересује је ли то било у току бомбардовања или не?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Он је имао саобраћајну незгуду али те повреде које је задобио нису битно утицале на његову радну способност, мислим да он због те незгоде није одсуствовао са посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се лечио, није био на боловању?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, у току бомбардовања или када?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: То је било у току бомбардовања негде почетком маја, значи не знам 01. до 03. до 05. негде отприлике у том периоду, имао је незгуду био је на службеном путу за Краљево, односно Краљево – Брус, требао је неко возило у Брусу да преузме са још колегом Вучковић Рајком и негде код Трстеника су имали саобраћајну незгуду па су се онда задржали још један дан око те незгоде дуже, значи и наредни дан су довели то возило извршили што кажу задатак и није осим тих два дана мислим да је, одсуства, да кажем одсуства

условно речено јер није одсуствовао него је био на службеном путу, али са посла фактички није одсуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се он јављао, мислим је ли обавестио и своју кућу, своју фамилију да му се то десило?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Па ја искрено не знам да ли је обавештавао своју породицу стварно не знам јер породица му је била у Наклу, он је живео у Клини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао он у Накло?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: У том периоду мислим да није ишао обзиром да се радило малтене 24 сата, то је подразумевало значи до касно у ноћ, преко дана се радило и до касно ноћу и ноћу није било неко безбедно кретање, Накло је ипак неких ја мислим преко 15-так километара далеко од КLINE и из тих разлога није путовао, него је становао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала полиција комуникацију на том путу да иде из КLINE до Пећи или тако нешто?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Нисам разумео какву комуникацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па комуникацију да на пример полиција из КLINE иде до Пећи из неких разлога службених, на пример нешто има неко неки састанак?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вози пошту и?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакога дана или не?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Па када је имало потребе значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то упућивали?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: У том периоду јако ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви упућивали на такве састанке или да се нешто однесе и превезе?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Па када је требало то неки пут и да, нисам једини ја, али сигурно да понеки пут је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био кеко изнад Вас у станици?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је ко?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Начелник одељења, начелник ОУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а коме су се јављали ти људи који су возили то и ишли, Вама или начелнику?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Па углавном начелнику обзиром да су то, нису били само полицијски послови због чега би полиција ишла, значи полиција је да кажем радила и онај други део посла који се обавља у полицијској управи, односно када су у питању и ова грађанска стања и снабдевање и не знам личне карте и тако даље, значи тако да уједно је завршавала рецимо полиција и тај део посла, па ако је требало да се нешто одвезе, однесе и тако даље или да се неко превезе то је углавном ишло преко начелника одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ако је то 15 километара, то је технички могуће у оквиру радног времена да се оде и да се врати и да се то однесе и да се обави састанак, ако је 15 километара далеко, Пећ је онда значи 20, је ли тако?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Па Пећ је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је Накло 15, онда.

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Ја сам рекао преко 15 километара, сад ја не знам тачно, али отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је технички било могуће у оквиру радног времена то Вас питам?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да се одвезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се нешто одвезе, да се оде на неки састанак или да оде нешто да узме и да се врати?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да, у току радног времена да се одвезе нешто до Пећи и да се неко превезе или да се преузме неки материјал и тако даље, то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је питао некада Видоје Корићанин да са својим колегама који иду да обаве један такав задатак пође да би обишао своју породицу?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да га они оставе у селу и да га касније у повратку узму и доведу?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је на тај начин одлазио у своје село да види мајку, брата?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Ја се не сећам да је мене питао да, за те потребе да се мени јављао да за те потребе иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Знате много је времена прошло, сваког детаља човек не може да се сети, али колико покушавам да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада не можете да се сетите.

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Ја не могу да се сетим да се јављао значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче да ли имате питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Крсто, кажете да сте били ангажовани у том смислу, у смислу приправности за евентуалну интервенцију?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи? То сте рекли у истрази.

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да, то значи да у случају да буде угрожено неко подручје значи цела комуникација која је често била мета деловања, да би се прекинула комуникација, прекинуло снабдевање и тако даље, ми смо имали један део људства значи у полицијској станици у приправности који у тим ситуацијама је ишао на интервенцију значи да пружи помоћ онима који су угрожени, било да су на комуникацији, било да су на угроженим подручјима, селима и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било тих интервенција у ратно време, а посебно у мају месецу?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Па у целини јесте било, а сад шта је све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви памтите неку такву интервенцију?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Рецимо према Иглареву пар пута комуникација угрожена, па пружана помоћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је то било?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Не би могао да се сетим неких прецизних датума, али значи за време бомбардовања, да ли је то био април, да ли је то био мај, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред Игларева је ли било још неких интервенција којих се Ви сећате?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Мислим да је било рецимо Челопек, извлачење једног полицајца који је погинуо у полицијском одељењу тамо ишли смо да помогнемо да се он извуче, заправо његово тело да се извуче са тог подручја да би се предало породици ради сахране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате када је тај колега погинуо?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Мислим да је био крај маја нешто, нешто чини ми се да је био крај маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како се звао?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Отовић не знам како се звао, Отовић се презивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте радили послове на сузбијању криминалитета у ОУП-у Клина, то су отприлике неки редовни полицијски послови?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Па то су редовни полицијски послови и ту су углавном радили да кажем оперативци на том класичном сузбијању криминалитета, а полиција је у том периоду више радила на да кажем одржавању јавног реда и мира и безбедности грађана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ваша јединица је ли радила те послове, поред ове приправности?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да, да, па подразумевало се значи за све оно што је било потребно да та јединица из приправности се упућује или део те јединице на интервенцију да одради то што треба да се одради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли је било неких кривичних дела на подручју Клине, у ратно време а да сте ви интервенисали?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Не сећам се, не знам шта. Не знам на шта Ви мислите, ја се нешто не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из послова сузбијања криминалитета.

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Стварно не могу да се сетим, доста је времена прошло не могу да се сетим шта се све издешавало значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Ваша јединица добијала пиво?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Пиво?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Не. Ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било дозвољено пиво?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Не, мени није познато. Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли могло пиво да се набави тамо у Клини?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Ја мислим да није, да га није било, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да уведете ред у судници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно, ја мислим да сте Ви завршили. Јесте завршили тужиоче, не, има још питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте били у обавези да водите дневник догађања на подручју општине Клина?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се то водило?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Водило се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је та књига?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Мислим да није изнета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остала је тамо?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, господине Перовићу? Господин Перовић ће претпостављам.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ево ја ћу колега и у име Ваше. Ја би истакао само једну примедбу да се у погледу испитивања ових сведока јер сматрамо да се на овај начин може збунити сведок када се сведок описује на околности да ли је у току трајања бомбардовања постојала крађа, или тако нешто слично на подручју општине Клина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок полицајац да се збуњује о томе, боже браниоче.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па зато што се тиче прича о једном крупном делу да би се ово свело на испитивање да ли је постојало дело крађе у току трајања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче сведок сведочи о ономе што зна и чега се сећа, не прича он о делу, он прича о свом сећању.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: У оквиру оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете кажите браниоче сада је ли имате питања, немојте браниоче Перовићу немојте држати говоре свакога дана када су ту сведоци које сте Ви предложили, дајте питајте овог сведока да ли има нечега.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја сам имао ту примедбу везану за начин испитивања тужиоца, а имам три питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Једно би се надовезао на претходно испитивање ваше, да ли у току трајања радне смене, када кажем радна смена подразумевам време проведено од доласка на посао до одласка, предочићу вам ако дозвољава председница већа, она вам је пре предочила шта је Видоје Корићанин изјавио у вези одласка, ако дозвољавате Ви ја сад не знам тачно реченицу, али тачно се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу само кажите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да је Видоје Корићанин, на моје питање током давање његовог исказа пред овим већем, да ли је било могуће одсуствовати са посла, изјавио да је било могуће одсуствовати само на пар минута, купити цигарете, кафу и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта предочавате?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Занима ме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ово није предочавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче немојте викати без микрофона.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Тужиоче Ви сте до сада имали оваквих 20 предочавања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није тачно.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Чак сте и хипотетички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, господине Перовићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам цитирао изјаве.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па нисте, него сте рекли, него сте чак рекли ови су неки сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите господина Перовића сада да не заборави, значи да је могло да се изађе на кратко да се купе цигарете и даље?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је то тачно, да ли је тачан тај навод Видоја Корићанина везано за одсуствовање у току радног времена?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја тврдим да то Видоје Корићанин није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћу господине Перовићу да сада све ово унесем.

За овим док бранилац оптуженог Видоја и Вељка Корићанина поставља питања и предочава на тај начин што препричава наводно део одбране опт.Видоја Корићанина, тужилац прво без, а затим и са укљученим микрофоном каже да ово није предочавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо онда да Вас замолимо да ако имате транскрипт, а ако не да сачекамо да донесемо тај транскрипт да направимо паузу и да предочимо тачно оно што је рекао оптужени Видоје Корићанин, значи ако предочавате.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Значи ја предочавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако предочавате, предочавате оно што тако пише, не морате стране и остало.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли могу онда наставити са другим питањима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али питајте то значи ако не знате како то пише, ако немате транскрипт, ако немате то да се послужите, Ви питајте како је било могуће да се изађе.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице могу само нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али значи прво морате сачекати да чујете шта ћу да кажем.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Али морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете, господине Перовићу, господине Перовићу значи док неко говори Ви сачекате да он заврши. Елементарно правило лепог понашања. Изволите сада укључите микрофон и питајте сведока.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја верујте ми сада не знам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не знате.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не знам, јуче када сам хтео да поставим питање Ви сте мене прекинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро седите онда ако не знате да питате, ја ћу Вам објаснити шта је хтео да Вас пита бранилац оптуженог Видоја Корићанина. Он је

хтео да Вас пита да ли је у току радног времена било могуће да се својеволно, самоволно излази својим приватним неким послом из станице и са посла? Укључите микрофон и одговорите ми, значи како је изгледало радно време када дођеш на посао док траје та смена.

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Радно време је изгледало тако да када почиње радно време изврши се смотра или прозивка људства које је планирано на распоред да ради тога дана, значи када је требало да се директно иде негде у неку активност онда се вршила смотра значи и људства и опреме да се види да ли је комплетна, да се види да ли је исправна и тако даље, а када је у питању само приправност онда само прозивка људства да се потврди присуство. Значи свако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а је ли могао неко самоволно тако да излази и да га нема по два, три сата знате?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Не, није могуће значи није било могуће, ни у да кажем неком редовном радном времену, ни у неким редовним околностима, а поготово не у време ратног стања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је хтео да Вас пита бранилац Перовић. Господине Радивојевићу? Још нешто, изволите. Ако му треба, не можете давати тужиоче овако. Млађи сте тужиоче изволите. Да констатујемо само.

За овим заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић, устаје и предаје браниоцу оптуженог Видоја Корићанина транскрипт са саслушања из истраге.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, али ја нисам, није то рекао Видоје Корићанин у истрази него пред претресом, пред претресним већем. Имам ја то колега, ево сад ћу ја да Вам вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим суд констатује.

Господо.

**За овим суд констатује да је претходно након што је председник већа опоменула браниоца, и када је он рекао «ја више не знам шта да питам», у публици се зачуо смех, да се такође сада након оваквог понашања браниоца који устаје и враћа транскрипт у публици чује смех,
па суд за овим доноси**

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испратите молим вас сведока горе у Службу за помоћ и подршку сведоцима. Господо наставићемо за 10-15 минута. Овде је транскрипт, господине Перовићу, ту је прочитаћемо после транскрипт са саслушања.

Наставићемо са сведоком Ђуричић Крстом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се одморили господине Ђуричићу, седите молим Вас. Господине Перовићу изволите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па ја сад не знам наставак везано за оно питање са изјаве оптуженог, сада нисам извршио увид у изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете сада да извршите увид. 67 страна.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала. Ево ја ћу предочити сада цитираћу значи записник, транскрипт аудио записа са главног претреса од 23. децембра 2010. године, на моје питање да ли је било могуће да одсуствује у току трајања радног времена, оптужени Видоје Корићанин изјављује «само си могао ако је било до киоска за цигарете или нешто што не би ти изгубило много времена, ако си морао да одеш на кафу или на доручак било где морао си сваког момента да се јавиш да знају где си и шта си и да ли ћеш да добијеш одобрење да можеш да одеш у то време на ту паузу», да ли је ово тачно?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Да. Да, такво одсуство је могуће, али то не подразумева одсуство дужег времена значи одсуство да не кажем до тоалета не можемо да сматрамо одсуством, мислио сам на такво одсуство.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Е сад наставак мог питања би био следећи, данас у току претреса на питање председника већа како сам ја разумео везано за курирску службу која је била комуникација између ОУП-а Клине и ОУП-а Пећ, да ли је неко од запослених могао да одсуствује на начин у току трајања тог времена, с обзиром да то изискује једно време које је дуже од овог које смо сада навели предвиђено за куповину цигарета, киоска, до киоска и слично томе, да ли је неко од запослених у том радном времену могао да одсуствује дуже од сат, два, претпостављамо да је то период потребан за одлазак од Клине до Пећи и назад од Пећи до Клине и притом задржавање у ОУП-у Пећ?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: Ако је неко отишао службено не сматра се одсуством, он је на задатку значи ако говоримо о томе, ако говоримо о томе да буде одсутан из града, из Клине или из места где је јединица у приправности, то је већ нешто друго. Значи.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Сматрам да ме нисте разумели, поновићу питање. Ако било ко од запослених у ОУП Клине пита Вас за дозволу да ли може са курирском службом да оде до Пећи и да се врати, да ли би му Ви то дозволили?

СВЕДОК КРСТО ЂУРИЧИЋ: У зависности од ситуације уколико је имало могућности можда би, уколико он има потребу значи такву да је то оправдано.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ви сте већ то одговорили на питање председника већа, ја ћу бити конкретан, да ли се Ви сећате да је у току трајања бомбардовања, од 23. марта до 09. јуна 1999. године овде оптужени Видоје Корићанин питао Вас да ли може са курирском службом да оде до Пећи, да се задржи код својих и да се врати са њима, да обиђе своју породицу у селу Накло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђуричићу немојте одговарати, већ сте одговорили то исто што сам Вас мало пре питала.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господине Радивојевићу изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господине Крсто могу да Вас замолим
кратка два питања. Прво питање се односи на то где сте живели?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Живео сам у Клини, у улици Кнеза Милоша
задњих годину дана, кажем задњих, значи 1998, 1999.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Пре тога?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Пре тога у селу Грабаница, припада општини
Клина, 7 километара од града.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли сте ишли у село које се зове
Гораждевац?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Да, знам где је Гораждевац, ишао сам, не често,
али био сам пар пута.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли знате када је сеоска слава?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Сеоска слава је Јеремијин дан, тако се зове
мислим и црква Светог Јеремије, мислим да је то по црквеном календару 14. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По црквеном или по овом обичном?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Мислим у црквеном календару стоји Јеремијин
дан, али значи по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По нормалном рачунању времена?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: По новом рачунању 14. мај.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, хвала Вам, ништа немам
више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господине Борковићу?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Познајете ли Срећка Поповића?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Да.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: А откуда га познајете?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Познајем га, он је био 1998. године припадник
резервног састава полицијске СУП Пећ и отуда га мало познајем. Касније сам га
више упознао у Крагујевцу после 1999. године него пре тога.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли сте Ви икад њему били некакав
старешина док је био у полицији?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Нисам Вас.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Јесте му били старешина, командир, надређени?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Срећку не, Срећку директно не, он је био
припадник резервног састава у Пећи, а ја сам био командир полицијске станице
у Клини.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Јесте икада са Срећком били у селу Ћушка код
Пећи?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Не, ни са Срећком ни без Срећка.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени? Изволите. Приђите само.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Господине Ђуричићу, кад сам лишен
слободе коме сам се ја предао?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Полицијској управи Пећ.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Лично коме?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Лично, да кажем мени, обзиром да сте.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Немојте да кажете да ли мени, него да или не, Вама или коме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, полако.

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Овако, Срећко је дошао да се пријави код начелника полицијске управе, обзиром да је начелник полицијске управе је био тог дана одсутан, онда сам ја примио Срећка, да кажем разговор и тада смо установили да је расписана потерница, задржали га и обавестили, значи колеге из полицијске управе Крагујевац који су га преузели на даљу надлежност.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесте ли ме задржали или сам ја дошао код Вас лично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам је дошао.

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Нисте лично дошли, самовољно дошао, значи то је.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То Вас питам, ништа више.

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Да, да, самовољно дошао.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Ђуричићу, да ли је радио Шалипур Видомир, звани Муња?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Видомир Шалипур је радио у Пећи.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: 1999. године где је радио?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Колико ја знам у Пећи.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Радио је код Горана Радосављевића "Ђурија" у ОПГ у Приштини.

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: То ми није познато.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Чудо ми је да не знате као официр ПЈП округа Пећког били сте, кажете да нисам био под Вашом личном командом тачно, ја сам био под командом Ненада Стојковића, а Ненад Стојковић је био потчињен Вама. Објасните ми само то?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Мени то није познато.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Није ти познато? Није ти познато Котрадић, Бројић, Истинић, то ти није познато, па није битно. Да ли је радио у Приштини, то не знате, је ли тако, код Горана Радосављевића Видомир Шалипур?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питао је за Шалипура?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Шалипур Видомир је ја колико знам, био радник полицијске управе, односно тада секретаријата у Пећи, а која су му друга била задужења мимо тога, мени стварно није познато.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли знате кад је погинуо?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Знам да је погинуо у Радавцу, тачног датума не знам, значи 1999., не знам датум кад је погинуо.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знате то, данас сте акцију имали. Да ли је могуће према тврдњи сведока тужилаштва да је био са мношћом средином или почетком априла у селу Ђушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Шалипур.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овако, један сведок је овде рекао да је средином априла Шалипур био са Поповићем у селу Ћушка, па сада оптужени Вас пита по Вашим сазнањима да ли је то уопште било могуће, да ли је Шалипур тада био жив?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Ја мислим да је прије тога да је он негде почетком априла погинуо, мислим да је, рекао сам не знам тачан датум, али мислим да је негде током априла погинуо.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Дана 08. априла у 06,15 часова или 18,15 часова је погинуо на мосту на Белом Дриму, али срећом у несрећи је тако да се више ни колеге не сећају. Па пошто сам био припадник кажете резервног састава, да ли се сећа да је неки официр или полицајац у току тог мог ангажовања жалио се на мене да сам пљачкао или да сам нешто радио што не доликује?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Не, мени то није познато, ја сам рекао да сте били припадник резервног састава током 1998. године, али није ми познато да је ико имао неку примедбу на Ваш рад.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли се сећате отприлике кад сам ја задњи пут у СУП Пећ радио 1998. године или 1999. године?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Не, није ми познато, не бих могао тачно да се сетим, али сећам се неког састанка на којем су припадници резервног састава морали да се врате на неке редовне активности.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А отприлике знате ли датуме кад је то било?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Мислим да је то неки септембар 1998. године.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Крај, почетак?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Септембар, можда и крај септембра, не знам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли сте били икад у Ћићевици други пут или у Бајгори?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Да.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Кад је то било други пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како други пут, зашто је то важно?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Зато што смо два пута били у акцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно, је ли?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, да сам ја купус брао отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја питање имам само једно, да додам нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете додајте.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам задњи пут у СУП радио 1999. године, јануара, што може потврдити тренутни начелник СУП Пећ Благоје Ћорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тако да све те приче код Боривоја Влаховића то оставите, па сад тврде да сам био у резервном саставу, па никад у активном и никад да нисам био ни у једној јединици, па ми је долазило главом да ударим у онај зид тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер за шта и где сам био и за шта сам ратовао и коме сам ратовао да би неко рекао мени да нисам био ни овамо, ни онамо, да сам

пљачкаш, да сам лопов, да сам криминалац. Господо, схватите једно да ја у животу једном мом, пушку сам носио, не стидим се ничега, пљачкао, силовао нисам, то могу да поднесем, милион пута кажем да нисам био криминалац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати своју одбрану молим Вас.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али господину Ђуричићу хвала кад ми каже да сам био резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, умирите се, седите молим Вас. Да ли још неко има да пита сведока? Изволите пуномоћници? Немате.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Судија, да ли могу поново непосредно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су Секретаријат унутрашњих послова Пећ и Секретаријат унутрашњих послова Клина имали неки заједнички виши орган?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Клина је била полицијска станица, односно Одељење унутрашњих послова Клина, које је припадало Секретаријату унутрашњих послова у Пећи, значи секретаријат је виша инстанца у односу на одељење полиције, полицијско одељење унутрашњих послова.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је било, да тако кажем, размене људства између полицијске станице Клина и секретаријата Пећ, односно да су људи из Клине долазили и извршавали нека дејства, активности, дежурства евентуално у Пећи и околини?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Па буквално тако не, али била је сарадња, значи уколико је имало неке потребе за евентуалну помоћ да људство рецимо из Пећи дође у Клину да припомогне да се нека активност одради то да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли се таква нека активност или да кажем ангажовање ових полицајаца из Клине сматрало као одсуство са посла?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је било, да ли су полицајци у Клини били ангажовани дању, ноћу или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви било кад били обавештени о овом догађају у селу Ђушка?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Не, док није почео да кажем овај процес, односно истрага или већ шта, после 2000. године.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А службеним путем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви у полицијској станици Клина имали сазнања о присутности снага ОВК на територији општине Пећ или Клина већ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате га за Клину или га питате за Пећ?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: За Пећ, рецимо у Клини имате сазнања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Клина знала за Пећ?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, јесте о присутности снага ОВК у Пећи?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Неких конкретних, значи снага где се налазе, број итд. не, а у општини да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тад негде, рецимо средином маја, имали неких сазнања да у Ђушкој конкретно постоје неке снаге ОВК и то?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Није ми познато.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви имате још нешто да кажете? Да Вас питам само, ако би тражили податке о тој незгоди саобраћајној ту је био са Корићанин Видојем Вучковић Рајко, је ли било тако, је ли то било службено возило у питању?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Не, не у недостатку службеног возила они су користили приватно возило, значи, али у службене сврхе и друга ствар приватно возило је била мања мета него службено возило из разлога безбедности они су користили приватно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато можда које возило?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато које возило?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Мислим да је неки "Голф" био у питању, али не знам детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то би онда могли да тражимо, је ли тако, да ли постоји тај неки извештај, то је ишла нека депеша, неко обавештење, нешто, не знам ни ја како се то зове?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Ја мислим да постоји, треба да постоји записник о увиђају вероватно у Трстенику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Записник о увиђају, то је било на територији Трстеника?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Да, да у Трстенику, значи између Трстеника и Краљева, колико је мени познато, сад коме је тачно припадало нисам сигуран, али мислим да је Трстенику припадало. Мислим да оптужени треба да има неку пресуди или не знам шта већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Радивојевић је хтео још нешто да пита.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, ја морам опет сличне ствари као јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање неко ако имате за сведока, па ћемо онда касније кад останемо с примедбама и са договором за наредни ток. Значи, да ли Ви имате трошкове за долазак данас од Крагујевца до Београда, је ли тако? Колико су Ваши трошкови?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Аутом сам дошао, сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутом, ја не знам колико је то километара уопште?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: То је укупно нешто преко 200 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то, што би рекли, у парама?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: У парама па негде око 1.500 до 2.000 колико то дође гориво, аутопут и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гориво и она путарина колико, значи Ви морате да ми кажете колико сте потрошили?

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Око 2.000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим сведок Ђуричић Крста на име трошкова доласка у суд 2.000,00 динара колико износе трошкови горива и путарине од Крагујевца до Београда и натраг, па суд сведоку ДОСУЂУЈЕ 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће Вам исплатити овде у Служби за помоћ и подршку или на рачун уколико имате, то ћете да оставите код њих, сада можете да идете или можете да останете да пратите ток главног претреса.

СВЕДОК КРСТА ЂУРИЧИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само искључите микрофон још и хвала. Господо, сада примедбе и договор за наредне дане, обзиром да имамо резервисан још и петак и уторак?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Могу ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, молим Вас, стварно Вас молим да погледате транскрипт данашњих питања пуномоћника оштећених и тужиоца. Сматрам да превазилазе оптужницу, то је оно што ја читаво време инсистирам ако можете. Друга ствар, имајући у виду да одредбама Закона о кривичном поступку постоје блаже мере, имајући у виду да мој окривљени није 10 година побегао од извршења, од наводног извршења кривичног дела, молим Вас да размислите о некој блажој мери за обезбеђивање његовог присуства на претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали господине браниоци неки предлог? Не. Тужиоче, шта кажете за овај предлог браниоца? Значи, бранилац поново понавља предлог да се притвор замени. Само укључите микрофон само да се то евидентира молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изјаснио сам се о том предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре неки дан? Добро. Да погледамо сада, значи имамо резервисано петак и уторак поподне, исто ову судницу, имамо податке да је Обрадовић Зоран примио, ја мислим 08. оптужницу, за сада ни он ни бранилац његов нису уложили приговор, а имамо и предлог тужиоца да се споји и да онда одбрану раније, дакле, мимо законом предвиђеног рока, о чему се такође он није изјаснио нити бранилац нама нешто овде наводи. Да ли ће можда одбрана оптуженог Обрадовића бити спремна у оне дане, обзиром да је такође дошло до неких измена, у оне дане између Ускрса и 01. маја или не? Тада такође нећемо имати 15 дана.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја морам бити јасан и одређен. Тренутно пред Вишим судом у Панчеву, не сад ових дана нисам могао, али у току сам у преговорима са Вишим тужилаштвом ради закључења споразума о признању кривице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците ово што сам Вас питала?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Из тог разлога, с обзиром да је болестан човек, не могу га у једном тренутку исфорсирати, како бих рекао, па ја бих суд замолио што се тиче спајања поступка с овим предметом ја као бранилац известићу суд чим будем с њим био бићемо сагласни, наравно нећу, највероватније, а што се тиче давања одбране ја ћу у случају да постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ово је депласирано ако се сада не изјашњавате. Седите онда господине Перовићу. Уопште не знам шта сте рекли, значи суштина је била само за ове дане, иначе шта радите у Панчеву то. Изволите господине Мршовићу?

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: Само пошто не знам да ли ћемо радити у петак и уторак, али само да обавестим суд свеједно да мој брањеник се здравствено јако лоше осећа, да је синоћ био примљен у Ургентни центар, да сутра треба да иде код хирурга, да има напад жучи и да ће вероватно, ја претпостављам бити и оперисан, па сам хтео само да Вас обавестим, обзиром да не знам да ли ћемо радити у петак и уторак, значи да имате ту информацију и наравно због јављања, а ми ћемо о свему доставити доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставите нам само ту документацију. Да бисмо могли у полицију да пошаљемо да се он налази, свакако неко мора да оде у полицију да обавести ако буде тако нешто, не само нас него и полицију где се он јавља да је он у болници, свакако он то мора да уради, јер они нама шаљу извештај и да ту не би дошло до неке грешке, до неког, значи онда практично у петак и у уторак нећемо радити, нити ове дане између Ускрса и 01. маја. Ми ћемо се сад повући да одлучимо о овом притвору, а Ви ћете себи да погледате ове дане од 23. до 27. маја, то су ти дани који су одређени за ово суђење, поподне наравно. Изаћићемо само.

Веће се повлачи ради одлучивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас. Одбили смо предлог браниоца да се притвор против Славише Кастратовића укине, односно замени блажом мером. Ништа се није променило од пре недељу дана или десет дана када смо имали последњи претрес, а следећи претрес имаћемо:

23, 24, 25, 26. и 27. маја 2011. године

Ја се надам да сте то погледали и то поподне у судници број 2 и за тада, значи проверавамо за сведока Ису Гашија и чекамо да видимо шта ће бити са овом новом оптужницом и према томе ћемо и да направимо распоред који ћете добити благовремено онолико колико буде могло да се испланира под овим околностима.

Довршено у 17,34 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА